

Kohtuasi C-408/22

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

20. juuni 2022

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Conseil d'État (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

14. juuni 2022

Kassaator:

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Vastustaja kassatsioonimenetluses:

Bricolage Investissement France SA

CONSEIL D'ÉTAT (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) [...]

[...]

[...] [...]

MINISTRE DE L'ECONOMIE, DES
FINANCES ET DE LA RELANCE
(majandus-, rahandus- ja majanduse
taaskäivitamise minister)
vs. SA Bricolage Investissement France

Le Conseil d'État (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu)[...]

[...]

[...]

[...]

1. juuni 2022. aasta istung

14. juuni 2022. aasta otsus

Võttes arvesse allkirjeldatud menetlust:

aktsiaselts Bricolage Investissement France palus, et tribunal administratif de Montreuil (Montreuil' halduskohus, Prantsusmaa) otsustaks vabastada ta 633 352 euro ulatuses äriühingute tulumaksu esialgsetest ning täiendavatest maksetest, mille ta tasus 2012. aastal lõppenud majandusaasta eest.

10. oktoobri 2019. aasta otsusega nr 1806737 jättis see kohus tema nõude rahuldamata.

Cour administrative d'appel de Versailles (Versailles' haldusajade apellatsioonikohus, Prantsusmaa) tühistas 19. oktoobri 2021. aasta otsusega nr 19VE04061 selle kohtuotsuse ja rahaldas Bricolage Investissement France'i nõude.

Kassatsioonkaebuse ja repliigiga, mis registreeriti [...] 19. novembril 2021 ja 10. mail 2022, palub majandus-, rahandus- ja majanduse taaskäivitamise minister Conseil d'État'l (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) selle kohtuotsuse tühistada.

Ta väidab, et Cour administrative d'appel de Versailles (Versailles' haldusajade apellatsioonikohus, Prantsusmaa) eiras üldise maksuseadustiku (code général des impôts) artiklit 223 B ja Euroopa Liidu Kohtu 2. septembri 2015. aasta kohtuotsuse C-386/14 ulatust ning kvalifitseeris asjaolud valesti, otsustades, et emaettevõtja, kes ei kuulu ühiselt maksustatavasse kontserni, võib oma maksustatavast kasumist maha arvata kõik selle seadustiku artikli 216 kohaldamisalasse kuuluvad dividendid, mille ta on saanud muus Euroopa Liidu liikmesriigis kui Prantsusmaal asuvatelt tütarettvõtjatelt, arvamata uuesti selle kasumi hulka kulude ja kulutuste osa.

Vastustaja vastuses, mis registreeriti 14. aprillil 2022, palub äriühing Bricolage Investissement France jätta kassatsioonkaebuse rahuldamata [...]. Ta väidab, et kassatsioonkaebuses esitatud väited ei ole põhjendatud.

[...]

Võttes arvesse

– Euroopa Liidu toimimise lepingut;

– üldist maksuseadustikku ja maksumenetluse seadustikku (livre des procédures fiscales);

– Euroopa Liidu Kohtu 2. septembri 2015. aasta kohtuotsust *Groupe Steria SCA* (C-386/14);

– halduskohtumenetluse seadustikku (code de justice administrative);

[...]

ning arvestades järgmist.

- 1 Asja sisuliselt arutanud kohtute toimiku materjalidest nähtub, et äriühing Bricolage Investissement France, mille ainosalus kuulub aktsiaseltsile Groupe Adeo, sai 2012. aastal dividendi oma Poola tütarettevõtjalt Leroy Merlin Pologne, mille ainosalus kuulub talle, ning lasi selle suhtes 2012. aastal lõppenud majandusaasta eest tasumisele kuuluva äriühingute tulumaksusumma kindlaksmääramisel kohaldada üldise maksuseadustiku artiklite 145 ja 216 kohast emaettevõtjate maksustamissüsteemi. Eelviidatud artikli I lõike alusel arvas ta selle dividendi summa oma puhaskasumist maha, välja arvatud kulude ja kulutuste osa, mis on 5% sellest summast. Hiljem esitatud vaidega palus äriühing Bricolage Investissement France, et ta saaks kogu oma Poola tütarettevõtjalt saadud dividendi maha arvata, ilma et kulude ja kulutuste osa uuesti tema kasumi hulka arvataks. Pärast vaide rahuldamata jätmist palus ta Tribunal administratif de Montreuil' l (Montreuil' halduskohus, Prantsusmaa) otsustada, et 2012. aastal lõppenud majandusaasta maksustatavat kasumit vähendataks selle osa ulatuses ning makstaks sellele vastav maksusumma tagasi. Majandus-, rahandus- ja majanduse taaskäivitamise minister on esitanud kassatsioonkaebuse 19. oktoobri 2021. aasta kohtuotsuse peale, millega Cour administrative d'appel de Versailles (Versailles' haldusajade apellatsioonikohus, Prantsusmaa) tühistas 10. oktoobri 2019. aasta kohtuotsuse, millega halduskohus oli selle äriühingu nõuded rahuldamata jätnud, ning otsustas, et äriühing tuleb vabastada äriühingute tulumaksu esialgsetest ning täiendavatest maksetest, mis kuulusid tasumisele 2012. aastal lõppenud majandusaasta eest, sellises ulatuses, mis neutraliseeriks uuesti tema kasumi hulka arvatud kuluosa.
- 2 Üldise maksuseadustiku artikli 216 I lõige näeb vaidlusele kohaldatavas redaktsioonis ette, et emaettevõtja võib oma puhaskasumist maha arvata majandusaasta jooksul saadud puhastulu, mis on saadud osalustest, mille suhtes võib kohaldada emaettevõtjate maksustamissüsteemi, kui sellest tulust on maha arvatud kulude ja kulutuste osa, mille ühtseks määraks on ette nähtud 5% kogu osalustulust, kaasa arvatud maksukrediit. Sama seadustiku artikli 223 A tollal kehtinud redaktsioonis, mis puudutab ühismaksustamise kohaldatavuse tingimusi, on sätestatud: „Äriühing võib olla ainsana maksukohustuslane äriühingu tulumaksu suhtes, mida tuleb tasuda kogu kontserni tulult, kuhu kuulub nimetatud äriühing ja need äriühingud, milles tal on majandusaasta jooksul jätkuvalt olnud vähemalt 95% otsene või kontserni kuuluvate äriühingute abil kaudne osalus [...]. / Kontserni võivad kuuluda ainult need äriühingud või püsivad tegevuskohad, kes on andnud oma nõusoleku ja kelle tulult arvestatakse äriühingu tulumaksu üldnormide alusel või artiklis 214 ette nähtud tingimustel. [...]“. Artikli 223 B

kohaldatav redaktsioon, milles on sätestatud ühismaksustamise süsteem, on sõnastatud nii: „Emaettevõtja arvutab kogutulu, liites kokku kõigi kontserni kuuluvate ettevõtjate tulud, mille suurus on kindlaks määratud üldnormide alusel või artiklis 214 ette nähtud tingimustel. / Kogutulust arvatakse maha kulude ja kulutuste osa, mis seondub osalustuluga, mida mõni kontserni kuuluv äriühing on saanud mõnelt kauem kui ühe majandusaasta jooksul sellesse kontserni kuulunud äriühingult, ning osalustuluga, mida mõni kontserni kuuluv äriühing on saanud vahendustevõtjalt, kui emaettevõtja tõendab, et see on seotud osalustuluga, mida on saadud mõnelt kauem kui ühe majandusaasta jooksul kontserni kuulunud äriühingult ning mis ei ole veel andnud õigust käesolevas lõigus või kolmandas lõigus ette nähtud korrigeerimiseks. [...]“.

- 3 Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 49 on sätestatud: „Allpool esitatud sätete kohaselt keelatakse piirangud, mis kitsendavad liikmesriigi kodaniku asutamisvabadust teise liikmesriigi territooriumil. Niiviisi keelatakse ka piirangud, mis takistavad mis tahes liikmesriigi territooriumile asunud liikmesriigi kodanikel rajada esindusi, filiaale ja tütarettevõtjaid [...]“.
- 4 Euroopa Liidu Kohus otsustas 2. septembri 2015. aasta kohtuotsuses *Groupe Steria SCA* (C-386/14), et Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 49 tuleb tõlgendada nii, et ühismaksustamise süsteemi käsitlevad liikmesriigi õigusnormid on sellega vastuolus, kui need normid annavad kontserni emaettevõtjale võimaluse neutraliseerida uuesti maksustatava summa hulka arvatud kulude ja kulutuste osa, mille suuruseks on muutumatu määrana kehtestatud 5% netodividendidest, mida emaettevõtja on saanud ühiselt maksustatavasse kontserni kuuluvatelt residendist äriühingutelt, samas kui ta kaotab nende õigusnormide kohaselt sellise õiguse juhul, kui dividendid pärinevad tütarettevõtjatelt, kes asuvad mõnes teises liikmesriigis, kuid kelle suhtes oleks juhul, kui nad oleksid residendid, saanud nende omal valikul objektiivselt seda süsteemi kohaldada.
- 5 Ministri väitel rikkus haldusajade apellatsioonikohus õigusnormi, leides, et äriühing *Bricolage Investissement France* väitis 2012. aastal lõppenud majandusaasta eest tasuda tulnud äriühingu tulumaksu vähendamise taotlust põhjendades õigustatult, et üldise maksuseadustiku artikkel 223 B eirab asutamisvabadust, kuna see ei jäta emaettevõtjale võimalust neutraliseerida uuesti maksustatava summa hulka arvatud nende kulude ja kulutuste osa, mis on seotud osalustulu saamisega tütarettevõtjatelt, kes asuvad muudes Euroopa Liidu liikmesriikides kui Prantsusmaa ja vastavad ühismaksustamise süsteemi kohaldamise kriteeriumidele, ning pidades selles suhtes asjassepuutumatuks asjaolu, et kuigi sel emaettevõtjal on Prantsusmaal tütarettevõtjaid, kelle suhtes võib seda süsteemi kohaldada, ei ole ta seal ühiselt maksustatavat kontserni moodustanud.
- 6 Küsimus, kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 49 on vastuolus, kui ühismaksustamist reguleerivad liikmesriigi õigusnormid annavad kontserni emaettevõtjale võimaluse neutraliseerida uuesti maksustatava summa hulka arvatud kulude ja kulutuste osa seoses dividendidega, mida ta saab ühiselt

maksustatavasse kontserni kuuluvatelt residendist äriühingutelt, ning punktis 4 viidatud Euroopa Liidu Kohtu otsuse kohaselt ka seoses dividendidega mõnes teises liikmesriigis asuvatelt tütarettevõtjatelt, kelle suhtes oleks juhul, kui nad oleksid residendid, saanud nende omal valikul objektiivselt ühismaksustamise süsteemi kohaldada, kuid ei anna sellist neutraliseerimisvõimalust residendist emaettevõtjale, kes hoolimata kapitalisidemetest teiste residendist üksustega, mis võimaldaksid luua ühiselt maksustatava kontserni, ei ole otsustanud sellisesse kontserni kuuluda, ei seoses dividendidega, mida talle maksavad residendist tütarettevõtjad, ega seoses dividendidega teistes liikmesriikides asuvatelt tütarettevõtjatelt, kes vastavad kõigile muudele kohaldamise kriteeriumidele peale residentsuskriteeriumi, valmistab Euroopa Liidu õiguse tõlgendamise mõttes tõsist raskust.

- 7 Seetõttu tuleb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 267 esimese lõigu punkti b alusel see küsimus Euroopa Liidu Kohtule esitada ning peatada majandus-, rahandus- ja majanduse taaskäivitamise ministri kassatsioonkaebuse menetlemine kuni Euroopa Kohtu otsuse tegemiseni.

O T S U S T A B.

Artikkel 1: peatada majandus-, rahandus- ja majanduse taaskäivitamise ministri kassatsioonkaebuse menetlemine, kuni Euroopa Liidu Kohus on teinud otsuse küsimuse kohta, kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 49 on vastuolus, kui ühismaksustamist reguleerivad liikmesriigi õigusnormid annavad kontserni emaettevõtjale võimaluse neutraliseerida uuesti maksustatava summa hulka arvatud kulude ja kulutuste osa seoses dividendidega, mida ta saab ühiselt maksustatavasse kontserni kuuluvatelt residendist äriühingutelt, ning 2. septembri 2015. aasta kohtuotsuse *Groupe Steria SCA* (C-386/14) kohaselt ka seoses dividendidega mõnes teises liikmesriigis asuvatelt tütarettevõtjatelt, kelle suhtes oleks juhul, kui nad oleksid residendid, saanud nende omal valikul objektiivselt ühismaksustamise süsteemi kohaldada, kuid ei anna sellist neutraliseerimisvõimalust residendist emaettevõtjale, kes hoolimata kapitalisidemetest teiste residendist üksustega, mis võimaldaksid luua ühiselt maksustatava kontserni, ei ole otsustanud sellisesse kontserni kuuluda, ei seoses dividendidega, mida talle maksavad residendist tütarettevõtjad, ega seoses dividendidega teistes liikmesriikides asuvatelt tütarettevõtjatelt, kes vastavad kõigile muudele kohaldamise kriteeriumidele peale residentsuskriteeriumi.

[...] 14. juunil 2022.

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

TÖÖDOKUMENT